

Després de tornar a classe, els docents de Balears, una vegada constatat que el govern no vol negociar, pensen com evitar que el TIL s'apliqui.

Continua el conflicte

Després del gran èxit de la manifestació del passat 29 de setembre, l'Assemblea de Docents i els sindicats –STEI, UGT, CCOO i ANPE (Associació Nacional de Professionals de l'Educació)– confiaven en una negociació ràpida amb el govern per posar fi a la vaga indefinida que havia buidat les escoles i instituts illencs. Animava l'optimisme el fet que el divendres anterior el govern havia cedit en alguns punts de tota la llista reivindicativa –que no tenien, però, res a veure amb el decret de tractament integral de llengües (TIL)– i que, per tant, pareixia que volia un acord, o així ho pensaven els professors i mestres. El bessó del possible pacte seria que els docents no exigirien la retirada del TIL –com sí que havien exigint al començament del conflicte– i el govern no l'imposaria, sinó que deixaria que l'aplicació fos voluntària. Però tota possibilitat d'acord s'espnyà la setmana després de la manifestació i a hores d'ara no se sap què pot passar a les aules illenques.

Sense acord. Durant la primera setmana de la vaga –del dilluns 16 al divendres 20– el govern es va mostrar insensible i sense ganes de negociar. Però l'èxit de la mobilització, amb milers de mestres i professors concentrats cada dia davant d'institucions públiques reclamant la negociació –un dia davant del Parlament, un altre a la Universitat de les Illes Balears, davant de la Conselleria d'Educació...– així com l'alt seguiment de l'atur i, també, les veus a favor de la negociació –com la del rector de la UIB, Llorenç Huguet, que fins i tot s'oferí com a mediador entre les parts– i del bisbe de Mallorca, Javier Salinas, aconsella-

ren l'executiu de José Ramón Bauzá d'asseure's per negociar. Al final el president ordenà a la consellera d'Educació, Joana Maria Camps, i al seu home fort a la conselleria, Guillem Estrellas, que té el càrrec de director general autonòmic d'Educació –vertader conseller a l'ombra– que iniciés les converses amb els docents.

La setmana següent, la segona de la vaga, començaren les negociacions. El comitè de vaga, els sindicats i l'Assemblea de Docents es reuniren cada dia amb els representants de la conselleria. Les dues parts tenien clar que no volien aparèixer públicament com els que s'aixecaven i trencaven les negociacions. Així, doncs, les sessions duraven hores i hores, amb els periodistes esperant a les portes.

Ningú no comptava que aquella setmana hi hagués acord, perquè el diumenge 29 estava convocada la manifestació i tothom suposava que el pacte vindria després. En efecte, el dia previst, una gernació va sortir al carrer –entre 80.000 i 100.000 persones– a Palma, Maó, Vila d'Eivissa i Sant Francesc Xavier de Formentera contra el TIL.

L'endemà, el dilluns dia 30, una nova reunió negociadora acabà sense acord. Però entre els docents encara no es donava per perdut el pacte. Suposaven que el govern estava fent els moviments tàctics que li interessaven per no donar la imatge, davant dels seus, d'haver cedit en excés. L'anterior divendres, l'executiu havia cedit en vuit punts del conjunt total que es negociaven. Però tot s'havia encallat en el TIL. Malgrat els desacords, els professors i els mestres confiaven que, com pensaven dies abans que passaria, durant aquella setmana el govern a la fi

Malgrat la gran gernació que va sortir al carrer en suport del professors i mestres de Balears, el govern no ha volgut negociar el TIL.

acceptaria la voluntarietat en l'aplicació del TIL. Però no va ser així.

El dimecres 2 i el dijous 3 d'octubre se celebraren les sessions negociadores que pareixien les definitives. De fet, a la reunió del dia 2 l'acord semblava estar a punt de ser assolit. Però les comunicacions entre la conselleria i la Presidència del govern feren avortar qualsevol possibilitat. El president no volia cedir, volia imposar fort i no et moguis el TIL en els termes que va anunciar des del primer dia. La possibilitat d'acord s'allunyava. La reunió de dijous va ser dramàtica, per als docents. No entenien que Bauzà s'enroqués d'aquesta manera. Però s'hi enrocà. La negociació fracassà, novament a altes hores de la nit. Els docents veieren clar a la fi que el PP no volia un verdader acord. I que li era igual que la vaga continués.

Els professors i mestres convocaren assemblees per divendres, dissabte i diumenge següents, durant les quals es va debatre què fer i a la fi s'arribà a la conclusió que les tres setmanes de vaga començaven a passar factura. El cansament psicològic, el temor que els pares deixessin de donar suport al moviment si l'atur s'allargava massa i, també, el fet que el cost econòmic començava a ser important aconsellaren de prendre la decisió, "per responsabilitat", de tornar a fer classes –"la vaga no es desconvoca sinó que es deixa en suspens", digueren– i alhora continuar negociant amb el govern, si és que això era possible.

El dilluns 7 d'octubre s'iniciaren les classes. La negociació amb l'executiu es repengué el mateix dia. No obstant, no aportà més novetat que la de confirmar que el govern no volia l'acord i que estava disposat a imposar el TIL.

Nova estratègia. Després de constatar de nou l'entossudiment del govern, els sindicats i l'Assemblea de Docents estan avaluant quines possibilitats hi ha de boicotejar l'aplicació del TIL. Una de les primeres opcions és –davant de la que consideren confusió legal provocada pel govern per haver emès dos decrets i ordres diverses de la conselleria– la d'invocar els consells escolars perquè són els ens que tenen la responsabilitat d'aprovar el projecte educatiu de cada centre, segons diu la llei marc estatal d'educació. Però el govern ja

L'enquesta sobre el TIL i el català

El diari *Última Hora* publicà el passat 6 d'octubre una enquesta sobre la valoració popular del decret del TIL (tractament integrat de llengües), realitzada per l'Institut Balear de Estudios Sociales (IBES). El sondeig es va fer durant els moments de més tensió de tota la polèmica sobre el TIL, amb tots els partits en contra de la pretensió del PP d'imposar-lo. No sols els parlamentaris, com el PSOE i Més, s'hi oposen, sinó també els extraparlamentaris com Esquerra Unida, Proposta per les Illes i, fins i tot, UPyD, si bé aquest últim només en la forma i no en el fons. Tots els sindicats també hi estan en contra, com també moltes organitzacions de la societat civil. Tanmateix, l'enquesta reflecteix que el 57% dels sondejats hi estan a favor en el fons i la manera com el govern de José Ramón Bauzà l'està imposant. I més del 77% estan d'acord amb el trilingüisme català-castellà-anglès en l'educació, sense entrar a valorar la manera com l'imposa el govern. Així mateix, només el 6,7% dels enquestats diu estar a favor de l'ensenyament íntegrament en català.

Els resultats del sondeig han estat acollits pel PP com una excel·lent notícia per als seus interessos. Això és tan cert que fins i tot el ministre d'Educació, José Ignacio Wert, va utilitzar les dades de l'enquesta per a contestar en el Congrés –la setmana passada– una pregunta del diputat balear del PSOE Antoni Manchado sobre el conflicte. El ministre assegurà que la "majoria de la societat" està d'acord amb el trilingüisme i que, a banda del fet que es manifestessin 100.000 persones al carrer contra el TIL, el que importa és que el PP té la majoria social rere seu com revela el sondeig i que compta, a més, amb el suport objectiu que li donaren els ciutadans a les urnes el 2011.

CAIB

El president illenc, José Ramón Bauzá, vol imposar fort i no et moguis el TIL i amenaça els docents que no l'apliquin.

ha advertit als professors que això és impossible perquè la llei no preveu que els consells escolars es puguin oposar al que decideix l'executiu responsable de la política educativa. Es més, el president Bauzá recordà la setmana passada que “qualsevol govern executa o inicia sancions contra els empleats públics que no actuïn conforme a la llei”. Una clara amenaça que indica el to amb què el PP tracta el conflicte. Lluny de mostrar capacitat d'establir ponts, procura tirar tanta benzina al foc com pot.

Les distàncies entre docents i govern són novament enormes. De fet, a la reunió del dia 7 ni tan sols van començar a negociar res, perquè els sindicats i l'Assemblea no volgueren ni asseure's a taula i la reunió durà 10 minuts escassos. La raó de l'actitud dels docents fou que havien rebut la convocatòria tres hores abans i que la conselleria no volia negociar realment l'aplicació del TIL. “Una autèntica presa de pèl”, resumí el representant de CCOO-Educació, Toni Baos.

Aquesta és la sensació generalitzada entre els docents, que el govern els ha volgut prendre el pèl fent veure que negociava quan, en realitat, no tenia la més mínima intenció de negociar el moll de la qüestió, l'aplicació del TIL.

La situació ara és força complicada. Tot està com estava al començament del conflicte, però les posicions són aparentment més dures, més enfrontades que mai. Divendres de la setmana passada hi havia prevista una nova reunió; però, pel que contenen els representants dels docents, ja no tenen “gens d'esperança” que de veres Bauzá vulgui negociar. Veuen que el president maneja com vol la conselleria i que les ordres han estat sempre les d'allargar i allargar les reunions per esgotar l'ànim dels docents.

Ara, a més de cercar noves estratègies per oposar-se al TIL, sindicats i Assemblea també hauran de decidir si reactiven la vaga o bé si, de moment, la mantenen suspesa. Segurament fins a finals de mes no hi haurà la decisió corresponent, perquè abans un altre front se'ls ve a sobre: l'oposició de tot l'ensenyament a la nova llei d'educació que el ministre Wert vol imposar, i que ha provocat la convocatòria de vaga general educativa per al dia 24 d'aquest mes. Tots els sindicats illencs –el dretà ANPE inclòs– donen suport a la vaga. L'atur serà absolut a Balears.

Més enllà del dia 24 serà quan els docents balears hauran de decidir com s'enfrontaran a l'actitud enrocada de la conselleria, del govern i sobretot del president Bauzá.

Miquel Payeras

Avancem junts

Port de Barcelona

Port de Barcelona, el primer *hub* logístic del sud d'Europa.